

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 534/2014/UE

z dnia 15 maja 2014 r.

w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Republice Tunezyjskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stosunki między Unią Europejską a Republiką Tunezyjską (zwaną dalej „Tunezją”) rozwijają się w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS). Eurośródziemnomorski układ o stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Tunezją, z drugiej strony ⁽²⁾ (zwany dalej „układem o stowarzyszeniu UE-Tunezja”) wszedł w życie w dniu 1 marca 1998 r. Na mocy układu o stowarzyszeniu UE-Tunezja w 2008 r. Tunezja zakończyła proces znoszenia ceł na wyroby przemysłowe, stając się pierwszym krajem z południowego regionu Morza Śródziemnego, który zawarł umowę o wolnym handlu z Unią. Dwustronny dialog polityczny i współpraca gospodarcza są dalej rozwijane w myśl planów działania w ramach EPS, z których najnowszy, obejmujący lata 2013–2017, jest obecnie przedmiotem dyskusji.
- (2) Na gospodarce Tunezji silnie odbił się rozwój sytuacji w kraju związany z wydarzeniami, jakie miały miejsce na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego od końca 2010 r., znanymi jako „arabska wiosna”, a także niepokoje w regionie, które później wystąpiły, szczególnie w sąsiedniej Libii. Wydarzenia te, jak również pogorszenie sytuacji gospodarczej na świecie, a w szczególności recesja w strefie euro, która jest głównym partnerem handlowym i finansowym Tunezji, wywarły bardzo niekorzystny wpływ na tunezyjską gospodarkę, prowadząc do spadku tempa wzrostu gospodarczego i powstania znacznej luki w finansowaniu zewnętrznym oraz znacznej luki budżetowej.
- (3) Po odsunięciu od władzy prezydenta Bena Alego w dniu 14 stycznia 2011 r., w dniu 23 października 2011 r. odbyły się w Tunezji pierwsze wolne i demokratyczne wybory. Wtedy również utworzono Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne i mimo że przemiany polityczne zachodzą nie bez trudności, główne siły polityczne w kraju podejmują zdecydowane wysiłki na rzecz przeprowadzenia reform służących stworzeniu w pełni rozwiniętego systemu demokratycznego.
- (4) Konstytucja przyjęta przez Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne Tunezji zawiera postanowienia stanowiące pewien postęp w dziedzinie praw i wolności jednostki oraz równouprawnienia płci, które kierują Tunezję na drogę demokracji i praworządności.
- (5) Od rozpoczęcia arabskiej wiosny Unia wielokrotnie deklarowała, że zobowiązuje się wspierać Tunezję w jej reformach gospodarczych i politycznych. Zobowiązanie to zostało potwierdzone w listopadzie 2012 r. w konkluzjach posiedzenia Rady Stowarzyszenia między Unią i Tunezją. Polityczne i gospodarcze wsparcie Unii na rzecz procesu reform w Tunezji jest spójne z polityką Unii wobec krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, określoną w kontekście EPS.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r.

⁽²⁾ Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony (Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2).

- (6) Zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego i Rady przyjętą wraz z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 778/2013/UE ⁽¹⁾ unijna pomoc makrofinansowa powinna stanowić instrument finansowy stosowany w sytuacjach nadzwyczajnych, mający formę niewiązanego i nieukierunkowanego wsparcia bilansu płatniczego, służący przywróceniu trwałego zewnętrznego finansowania beneficjenta; powinna ona także wspierać realizację programu dotyczącego polityki, obejmującego solidne środki dostosowawcze i środki w zakresie reformy strukturalnej zmierzające do poprawy pozycji bilansu płatniczego, szczególnie w okresie trwania programu, oraz umacniać wdrażanie odpowiednich porozumień i programów z Unią.
- (7) W kwietniu 2013 r. władze Tunezji oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) uzgodniły inną niż ostrożnościowa trzyletnią umowę promesy kredytowej (zwaną dalej „programem MFW”) o wartości 1 146 mln SDR (specjalnych praw ciągnięcia) w celu wsparcia tunezyjskiego programu dostosowań i reform gospodarczych. Cele programu MFW są zgodne z celem unijnej pomocy makrofinansowej, który polega na złagodzeniu krótkoterminowych trudności dotyczących bilansu płatniczego, a realizacja solidnych środków dostosowawczych jest zgodna z celem unijnej pomocy makrofinansowej.
- (8) Unia udostępniła 290 mln EUR w formie dotacji na lata 2011–2013 w ramach programu regularnej współpracy w celu wsparcia programu reform gospodarczych i politycznych w Tunezji. Ponadto na lata 2011–2013 Tunezji przyznano 155 mln EUR w ramach programu wsparcia na rzecz partnerstwa, reform i wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu (SPRING).
- (9) W sierpniu 2013 r., w związku z pogarszającymi się sytuacją gospodarczą i prognozami gospodarczymi, Tunezja wystąpiła o unijną pomoc makrofinansową.
- (10) Biorąc pod uwagę, że Tunezja jest objęta EPS, powinna zostać uznana za kraj kwalifikujący się do otrzymania unijnej pomocy makrofinansowej.
- (11) Biorąc pod uwagę fakt, że w bilansie płatniczym Tunezji utrzymuje się znaczna pozostająca do pokrycia luka w finansowaniu zewnętrznym przekraczająca zasoby udostępnione przez MFW i inne instytucje wielostronne oraz mimo realizacji przez Tunezję solidnych programów na rzecz stabilizacji gospodarczej i reform gospodarczych, unijna pomoc makrofinansowa, która ma zostać udzielona Tunezji (zwana dalej „unijną pomocą makrofinansową”), jest w obecnych nadzwyczajnych okolicznościach uważana za właściwą odpowiedź na wniosek tego państwa o wsparcie stabilizacji gospodarczej w powiązaniu z programem MFW. Unijna pomoc makrofinansowa stanowiłaby wsparcie dla stabilizacji gospodarczej oraz dla programu reform strukturalnych Tunezji, uzupełniając środki udostępnione w ramach porozumienia finansowego MFW.
- (12) Celem unijnej pomocy makrofinansowej powinno być wspieranie przywrócenia Tunezji trwałego finansowania zewnętrznego, a tym samym wsparcie jej gospodarczego i społecznego rozwoju.
- (13) Kwota unijnej pomocy makrofinansowej jest ustalona na podstawie kompleksowej oceny ilościowej pozostających do zaspokojenia potrzeb Tunezji w zakresie finansowania zewnętrznego oraz uwzględnia zdolność tego państwa do finansowania się z własnych zasobów, w szczególności międzynarodowe rezerwy, którymi dysponuje. Unijna pomoc makrofinansowa powinna uzupełniać programy i zasoby udostępniane przez MFW i Bank Światowy. Przy ustalaniu kwoty udzielanej pomocy uwzględnia się również spodziewane wkłady finansowe ze strony darczyńców będących podmiotami wielostronnymi oraz potrzebę zapewnienia sprawiedliwego podziału obciążeń między Unią a innymi darczyńcami, a także wcześniej uruchomione środki w Tunezji w ramach innych unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego oraz wartość dodaną ogólnego zaangażowania Unii.
- (14) Komisja powinna zapewnić zgodność prawną i merytoryczną unijnej pomocy makrofinansowej z głównymi zasadami, celami i środkami podejmowanymi w różnych obszarach działań zewnętrznych oraz z innymi stosownymi politykami Unii.
- (15) Unijna pomoc makrofinansowa powinna wspierać politykę zewnętrzną Unii dotyczącą Tunezji. Służby Komisji i Europejska Służba Działań Zewnętrznych powinny ściśle współpracować przez cały okres udzielania pomocy makrofinansowej w celu koordynowania zewnętrznej polityki Unii i zapewnienia spójności tej polityki.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 778/2013/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji (Dz.U. L 218 z 14.8.2013, s. 15).

- (16) Unijna pomoc makrofinansowa powinna wspierać zaangażowanie Tunezji w przestrzeganie wartości podzielanych przez to państwo i Unię, w tym demokracji, praworządności, dobrych rządów, poszanowania praw człowieka, zrównoważonego rozwoju i ograniczania ubóstwa, a także jej zaangażowanie w przestrzeganie zasad otwartego, regulowanego przepisami i uczciwego handlu.
- (17) Warunkiem wstępnym przyznania unijnej pomocy makrofinansowej powinno być respektowanie przez Tunezję skutecznych mechanizmów demokratycznych, w tym wielopartyjnego systemu parlamentarnego i praworządności, oraz gwarantowanie poszanowania praw człowieka. Ponadto cele szczególne unijnej pomocy makrofinansowej powinny polegać na zwiększeniu skuteczności, przejrzystości i rozliczalności systemów zarządzania finansami publicznymi w Tunezji i wspieraniu reform strukturalnych, które mają na celu wsparcie trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego, tworzenie miejsc pracy i konsolidację budżetową. Komisja powinna regularnie monitorować zarówno spełnienie warunku wstępnego, jak i realizację tych celów.
- (18) Aby zapewnić skuteczną ochronę interesów finansowych Unii powiązanych z unijną pomocą makrofinansową, Tunezja powinna podjąć odpowiednie środki w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom związanym z tą pomocą oraz w zakresie zwalczania tych zjawisk. Należy również przewidzieć możliwość przeprowadzania kontroli przez Komisję i przez Trybunał Obrachunkowy.
- (19) Przekazanie unijnej pomocy makrofinansowej nie narusza uprawnień Parlamentu Europejskiego i Rady.
- (20) Kwoty przeznaczone na unijną pomoc makrofinansową powinny odpowiadać środkom budżetowym przewidzianym w wieloletnich ramach finansowych.
- (21) Unijną pomocą makrofinansową powinna zarządzać Komisja. Aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie możliwość śledzenia wykonania niniejszej decyzji, Komisja powinna regularnie informować te instytucje o rozwoju sytuacji w związku z pomocą i udostępniać im odpowiednie dokumenty.
- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (23) Unijna pomoc makrofinansowa powinna podlegać warunkom dotyczącym polityki gospodarczej, które mają zostać określone w protokole ustaleń. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania i ze względu na efektywność Komisja powinna być uprawniona do negocjowania tych warunków z władzami Tunezji pod nadzorem komitetu przedstawicieli państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Na mocy tego rozporządzenia we wszystkich przypadkach innych niż te określone w tym rozporządzeniu powinna, co do zasady, mieć zastosowanie procedura doradcza. Mając na uwadze potencjalnie duży wpływ pomocy w kwocie większej niż 90 mln EUR, w odniesieniu do operacji powyżej tej kwoty należy stosować procedurę sprawdzającą. Mając na uwadze kwotę unijnej pomocy makrofinansowej dla Tunezji, w odniesieniu do przyjęcia protokołu ustaleń oraz do obniżenia, zawieszania lub anulowania pomocy zastosowanie powinna mieć procedura sprawdzająca,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia udostępnia Tunezji pomoc makrofinansową (zwaną dalej „unijną pomocą makrofinansową”) w maksymalnej kwocie 300 mln EUR w celu wsparcia stabilizacji gospodarczej i reform gospodarczych w Tunezji. Pomoc przyczynia się do realizacji potrzeb Tunezji w zakresie bilansu płatniczego określonych w programie MFW.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

2. Pełna kwota unijnej pomocy makrofinansowej jest udostępniana Tunezji w formie pożyczek. Komisja jest upoważniona do pożyczania w imieniu Unii niezbędnych środków na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych i ich dalszego pożyczania Tunezji. Maksymalny termin wymagalności pożyczek wynosi 15 lat.
3. Przekazywaniem unijnej pomocy makrofinansowej zarządza Komisja w sposób spójny z umowami lub ustaleniami zawartymi między MFW a Tunezją oraz z głównymi zasadami i celami reform gospodarczych określonymi w układzie o stowarzyszeniu między UE a Tunezją oraz planie działania UE-Tunezja na lata 2013–2017 uzgodnionym w ramach EPS. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o rozwoju sytuacji w zakresie unijnej pomocy makrofinansowej, w tym o jej wypłatach, a także w stosownym terminie przekazuje tym instytucjom odpowiednie dokumenty.
4. Unijna pomoc makrofinansowa udostępniana jest na okres dwóch i pół roku, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie protokołu ustaleń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej decyzji.
5. W przypadku gdy w okresie wypłacania unijnej pomocy makrofinansowej potrzeby finansowe Tunezji znacznie się zmniejszą w stosunku do pierwotnych założeń, Komisja — działając zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 — obniża wysokość pomocy, zawiesza ją lub anuluje.

Artykuł 2

Warunkiem wstępnym przyznania unijnej pomocy makrofinansowej jest respektowanie przez Tunezję skutecznych mechanizmów demokratycznych, w tym wielopartyjnego systemu parlamentarnego i praworządności, oraz gwarantowanie poszanowania praw człowieka.

Komisja monitoruje wypełnienie tego warunku wstępnego przez cały czas udzielania unijnej pomocy makrofinansowej.

Niniejszy artykuł stosuje się zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE ⁽¹⁾.

Artykuł 3

1. Komisja, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2, uzgadnia z władzami Tunezji jasno określone warunki dotyczące polityki gospodarczej oraz warunki finansowe — koncentrując się na reformach strukturalnych i zdrowych finansach publicznych — którym to warunkom ma podlegać unijna pomoc makrofinansowa i które mają zostać określone w protokole ustaleń (zwanym dalej „protokołem ustaleń”) zawierającym harmonogram spełnienia tych warunków. Warunki dotyczące polityki gospodarczej oraz warunki finansowe określone w protokole ustaleń muszą być zgodne z umowami lub ustaleniami, o których mowa w art. 1 ust. 3, w tym z programami w zakresie dostosowania makroekonomicznego i reform strukturalnych realizowanymi przez Tunezję przy wsparciu MFW.
2. Warunki te mają w szczególności służyć zwiększeniu skuteczności, przejrzystości i rozliczalności systemów zarządzania finansami publicznymi w Tunezji, w tym w odniesieniu do wykorzystania unijnej pomocy makrofinansowej. Podczas opracowywania środków politycznych uwzględnia się również należycie postępy we wzajemnym otwieraniu rynku, rozwój regulowanego przepisami i uczciwego handlu oraz inne priorytety w kontekście unijnej polityki zewnętrznej. Komisja regularnie monitoruje postępy w osiągnięciu tych celów.
3. Szczegółowe warunki finansowe unijnej pomocy makrofinansowej określone są w umowie pożyczki do uzgodnienia między Komisją a władzami Tunezji.
4. W regularnych odstępach czasu Komisja sprawdza, czy warunki określone w art. 4 ust. 3 są nadal spełniane, w tym, czy polityki gospodarcze Tunezji są zgodne z celami unijnej pomocy makrofinansowej. Komisja prowadzi te działania w ścisłej współpracy z MFW i Bankiem Światowym oraz, w razie konieczności, z Parlamentem Europejskim i Radą.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

Artykuł 4

1. Unijna pomoc makrofinansowa udostępniana jest przez Komisję w trzech transzach, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 3. Wysokość każdej transzy określa się w protokole ustaleń.
2. Kwoty unijnej pomocy makrofinansowej są zabezpieczane, jeżeli jest to wymagane, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 ⁽¹⁾.
3. O przekazaniu każdej transzy decyduje Komisja, przy czym jest to uzależnione od spełnienia wszystkich następujących warunków:
 - a) warunku wstępnego określonego w art. 2;
 - b) udokumentowania stałych zadowalających postępów we wdrażaniu programu dotyczącego polityki obejmującego solidne środki dostosowawcze oraz środki w zakresie reformy strukturalnej wspierane przez inne niż ostrożnościowe rozwiązania MFW w zakresie kredytowania; oraz
 - c) spełnienia — w określonych ramach czasowych — warunków dotyczących polityki gospodarczej i warunków finansowych uzgodnionych w protokole ustaleń.

Wypłata drugiej transzy następuje nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od przekazania pierwszej transzy. Wypłata trzeciej transzy następuje nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od przekazania drugiej transzy.

4. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 3, nie są spełnione, Komisja tymczasowo zawiesza lub anuluje wypłatę unijnej pomocy makrofinansowej. W takich przypadkach Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o przyczynach zawieszenia lub anulowania.
5. Unijna pomoc makrofinansowa jest wypłacana bankowi centralnemu Tunezji. Unijne środki mogą zostać przekazane ministerstwu finansów Tunezji jako beneficjentowi końcowemu, z zastrzeżeniem postanowień uzgodnionych w protokole ustaleń, w tym potwierdzenia budżetowych potrzeb finansowych pozostających do zaspokojenia.

Artykuł 5

1. Operacje zaciągania i udzielania pożyczek związane z unijną pomocą makrofinansową przeprowadzane są w euro z tą samą datą waluty i nie wiążą się dla Unii ze zmianą terminów wymagalności ani nie narażają jej na żadne ryzyko walutowe lub ryzyko stopy procentowej ani na żadne inne ryzyko handlowe.
2. Jeżeli pozwalają na to okoliczności i jeżeli Tunezja złoży stosowny wniosek, Komisja może podjąć kroki niezbędne do zapewnienia, aby w warunkach dotyczących udzielania pożyczki uwzględniona została klauzula wcześniejszej spłaty i aby odpowiadała jej stosowna klauzula zawarta w warunkach operacji zaciągania pożyczek.
3. Jeżeli okoliczności pozwalają na poprawę oprocentowania udzielonej pożyczki i jeżeli Tunezja złoży stosowny wniosek, Komisja może zdecydować o refinansowaniu całości lub części zaciągniętej pierwotnie pożyczki lub może zmienić odpowiednie warunki finansowe. Operacje refinansowania lub zmiany warunków pożyczki przeprowadzane są zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 i 4 oraz nie skutkują przedłużeniem terminu wymagalności danej zaciągniętej pożyczki ani zwiększeniem kwoty kapitału pozostającej do spłaty na dzień refinansowania lub zmiany warunków pożyczki.
4. Tunezja pokrywa wszystkie koszty poniesione przez Unię, które mają związek z operacjami zaciągania i udzielania pożyczek na podstawie niniejszej decyzji.
5. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o rozwoju sytuacji w zakresie operacji, o których mowa w ust. 2 i 3.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 z dnia 25 maja 2009 r. ustanawiające Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 10).

Artykuł 6

1. Unijna pomoc makrofinansowa jest udzielana zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ oraz z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Unijna pomoc makrofinansowa jest udzielana w ramach zarządzania bezpośredniego.
3. Protokół ustaleń oraz umowa pożyczki, które mają zostać uzgodnione z władzami Tunezji, zawierają przepisy:
 - a) zapewniające, aby Tunezja regularnie sprawdzała, czy środki finansowe pochodzące z budżetu ogólnego Unii zostały właściwie wykorzystane, podejmowała odpowiednie środki zapobiegające nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz, w razie konieczności, podejmowała działania prawne zmierzające do odzyskania wszelkich środków udostępnionych na mocy niniejszej decyzji, które zostały przeniewierzone;
 - b) zapewniające ochronę interesów finansowych Unii, w szczególności przewidujące podjęcie konkretnych środków związanych z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom mającym wpływ na unijną pomoc makrofinansową, oraz ze zwalczaniem takich zjawisk, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁵⁾;
 - c) wyraźnie upoważniające Komisję, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, lub przedstawicieli tych instytucji, do przeprowadzania kontroli, w tym kontroli na miejscu i inspekcji;
 - d) wyraźnie upoważniające Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania — w okresie, na jaki została udostępniona unijna pomoc makroekonomiczna, i po jego upływie — kontroli, w tym kontroli dokumentów i kontroli na miejscu, takich jak ocena operacyjna; oraz
 - e) zapewniające, aby Unia była uprawniona do wcześniejszej spłaty pożyczki, w przypadku gdy stwierdzono, że w związku z zarządzaniem unijną pomocą makrofinansową Tunezja uczestniczyła w jakiegokolwiek czynności stanowiącej nadużycie finansowe lub korupcję lub w jakiegokolwiek innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii.
4. W okresie udzielania unijnej pomocy makrofinansowej Komisja monitoruje w drodze ocen operacyjnych prawidłowość stosowanych przez Tunezję uregulowań finansowych, procedur administracyjnych oraz wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów kontroli, które są istotne dla tej pomocy.

Artykuł 7

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

Artykuł 8

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykonania niniejszej decyzji w poprzednim roku, zawierające ocenę takiego wykonania. Sprawozdanie to zawiera:

- a) analizę postępów poczynionych w udzielaniu unijnej pomocy makrofinansowej;
- b) ocenę sytuacji gospodarczej Tunezji i jej perspektyw gospodarczych, a także ocenę postępów poczynionych we wdrażaniu środków politycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1;
- c) informacje o związku pomiędzy warunkami dotyczącymi polityki gospodarczej określonymi w protokole ustaleń, bieżącymi wynikami gospodarczymi i budżetowymi Tunezji a decyzjami Komisji dotyczącymi przekazania poszczególnych transz unijnej pomocy makrofinansowej.

2. Nie później niż dwa lata po upływie okresu, na jaki udostępniona została pomoc, o którym mowa w art. 1 ust. 4, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny *ex post*, zawierające ocenę rezultatów i efektywności ukończonych działań w ramach unijnej pomocy makrofinansowej oraz zakresu, w jakim przyczyniły się one do osiągnięcia celów tej pomocy.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący
